

Syndafloden

En berättelse om Svarta Havet och olika folkvandringar

Erich Spicar

Västerbergslagens Ingeniörsklubb

2023-05-31

- **Utveckling av Homo Sapiens under ca 2 miljoner år**
- **Folkvandring från Afrika till Australien (havsvattennivån var låg för 65 000 år sedan)**
- **Istidens tillbakagång och dess konsekvenser på folkvandringar (Noachs ark)**
- **Goternas ursprung och utbredning**

Utvecklingen av den moderna människan från Apa-liknande varelser i Olduvaiklyftan för 2 miljoner år sedan.

A människoarten *Homo erectus*. Inom denna art finns två grupper. De äldre, mer robusta och primitiva fynden utgör en grupp, till den räknas:

B Koenigswalds javamänniska heter nu *Homo erectus modjokertensis*;

C Lantian-människan heter *Homo erectus lantianensis*;

Heidelberg-människan heter *Homo erectus heidelbergensis*;

D Swartkrans-fyndet heter *Homo erectus capensis*.

De yngre och mer avancerade fick också andra namn:

Dubois' *Pithecanthropus* heter nu *Homo erectus erectus*;

E *Sinanthropus* heter *Homo erectus pekinensis*; fynden i Ungern heter *Homo erectus palaeohungaricus*;

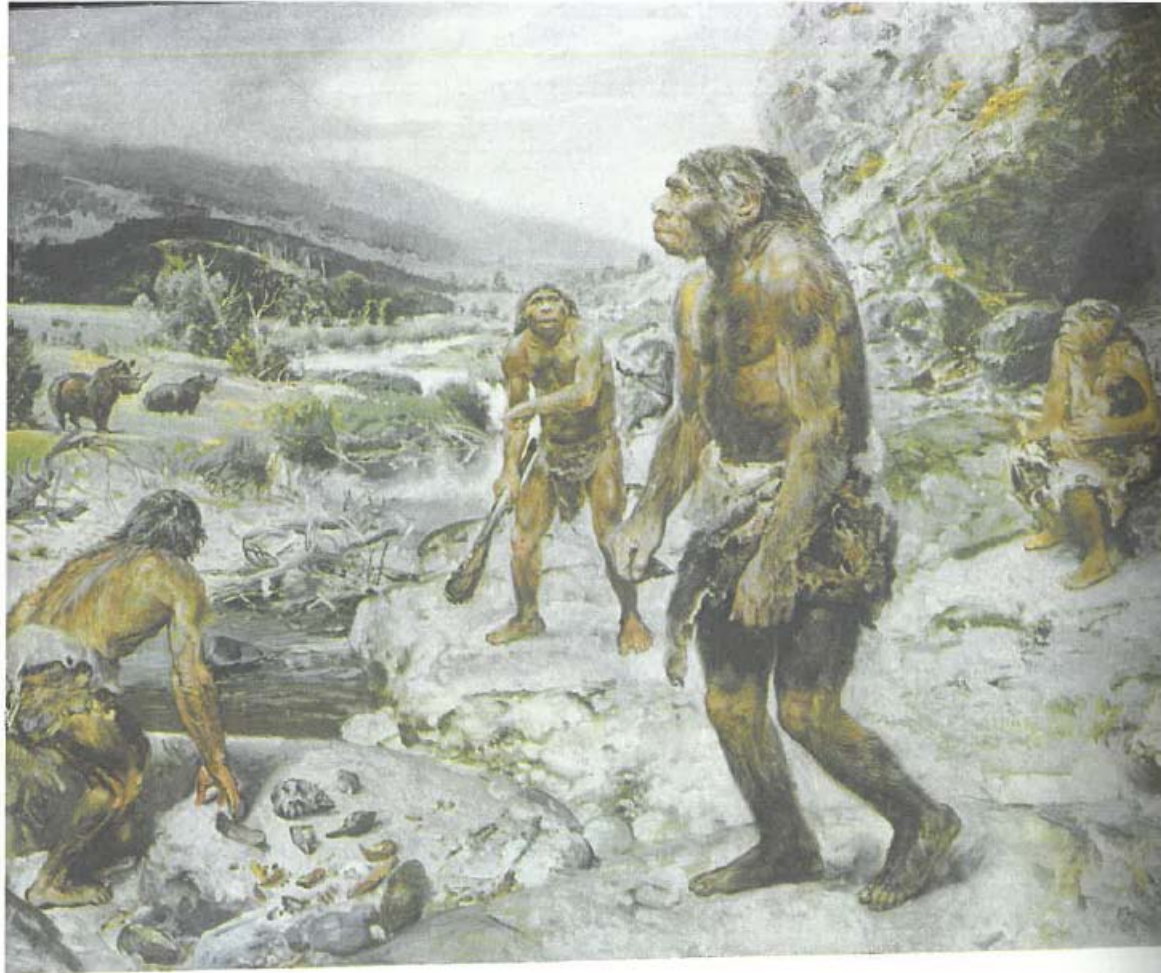
de andra afrikanska fynden heter *Homo erectus mauritanicus* och *Homo erectus leakeyi*.

F *Homo erectus* var upprätt, som hans lårben visar, och drygt halvannan meter hög. Han var ett flockdjur som jagade vilt och samlade frukter. Han tillverkade olika verktyg och vapen av sten och trä att användas vid jakt och andra tillfällen. Bevis för hans bruk av elden finns i Choukoutien och Vertesszöllös.

G Sista länken i människokedjan är *Homo sapiens*. Han dyker upp på scenen ganska plötsligt, men man vet inte säkert hur och varifrån. Spår av hans närvaro har hittats på många håll i Europa och det äldsta är troligen *Homo sapiens steinheimensis* från Västtyskland och England. Yngre fynd är bl.a. från

26. Skallens utveckling från kräddjur till människa. (Ej relativa storlekar)

A *Thrinaxodon*, ett däggdjurslikt kräddjur. B *Zalambdalestes*, en primitiv insektsätare. C *Notharctus*, en lemur. D *Rhinopithecus*, en smalnäsapa (östapa). E *Australopithecus*, en tidig hominid. F *Homo erectus erectus*, javamänniskan. G *Homo sapiens neanderthalensis*, neandertalmänniskan. H *Homo sapiens sapiens*, den moderna människan.

Homo sapiens neanderthalensis, en av människans underarter, utvecklades antagligen i Asien eller Östeuropa för 200 000 år sedan. Neandertalarnas tillverkning av flintverktyg gav upphov till vad arkeologerna kallar moustérienkulturen. Till helt nyligen ansåg man att neandertalarna var våra direkta föregångare, men nu menar man att de är en utdöd underart.

Tidiga folkvandringar

Utvecklingen av den moderna människan

Utvecklingen av den moderna människan från Apa-liknande varelser i Olduvaiklyftan för 2 miljoner år sedan.

Olduvaipasset i Tanzania tillhör en spricka i berget i Afrika, nära Victoriasjön. Denna spricka är geologiskt orolig, den är aktiv än idag med utbrott av giftiga gaser, ett sådant utbrott skedde för ca 30 år sedan under en natt där människor och djur dog (mycket metan i luften förtränger syret).

Utvandring av en människotyp med senare namn, Aboriginer, till Australien från Nya Guinea för 65 000 år sedan var möjlig på grund av låg vattennivå i världshaven. Under pågående istid var vattnet bundet i 100 – 200 m tjocka isskikt på kontinenterna. Australien nåddes från Nya Guinea via Torres Strait. Där var vattendjupet i havet minimalt eller så lågt att man kunde förflytta sig från ö till ö.

Folkvandring från Afrika till Australien ca. 65 000 år sedan
Havsnivå ca 150-170 m lägre än dagens nivå (Aboriginer)

Vatten på jorden

Vi vet ej när och på vilket sätt vatten har kommit till Jorden. Dess poler kan ha varit kallare än ekvatorbältet, så att vatten med tiden har dunstat bort vid ekvatorn och samtidigt kondenserat vid polerna. Då har befintliga sjöar som Svarta Havet och Tarim Bäckenet (vid Takla Makan Öknen) bildats.

Senare under pågående avkylning av Jorden har deras vatten avdunstat och flyttat till polerna. De torra bäcken var kvar, Svart Havets bäcken har torkat tidigare än Takla Makan. Detta sistnämnda bäcken var kvar när den venetianske köpmannen Marco Polo, 1254 till 1324, reste där förbi.

I vetenskapligt språk heter fördjupningen Old Euxenic Lake. Vi känner ej dess dåtida storlek eller dess djup.

Omkring 12 500 BC startade en snabb avsmältning av landisarna. Det finns inget referensmärke av havsnivån gentemot land, eftersom vi inte känner Jordens totala vattenvolym eller dess havsbottenläge.

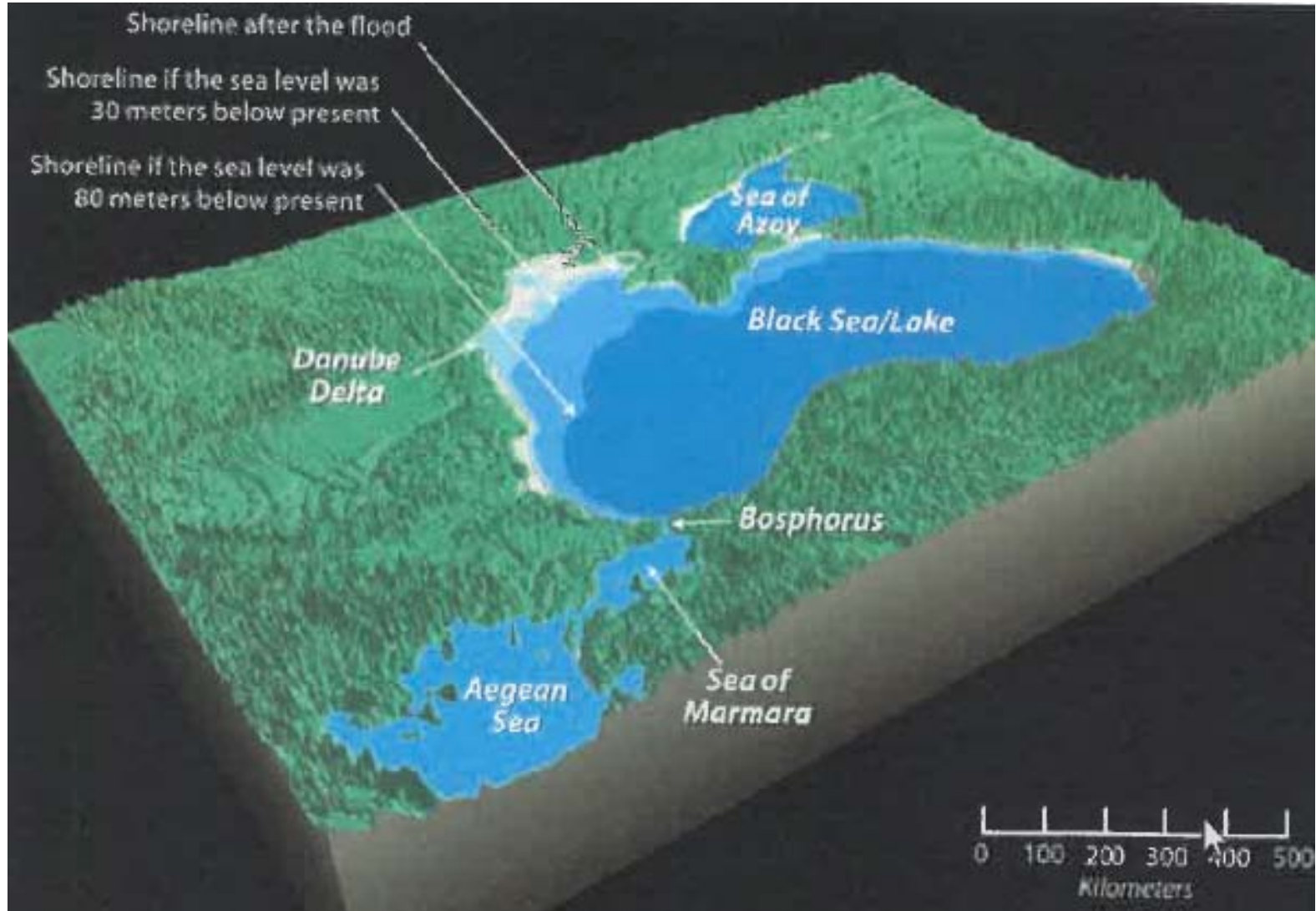
Istidens geologiska påverkan

- Vårt jordklot hyser under lång tidsperiod en konstant mängd vatten. Detta vatten fördelar sig på flytande respektive fast form (is och snö). Under pågående istid flyttade vattnet från varmare trakter till kallare trakter genom avdunstning och efterföljande kondensation. Och därmed torkade Svarta havet ut. Enbart en ringa rest förblev kvar i de djupaste områdena, benämns "Old Euxine Lake"
- Tillförsel av vatten via Donau och andra älvar höll balansen mellan stigande och sjunkande nivå.
- Efter en värmeperiod ca 10 500 BC ökade tillflödet från Donau och andra älvar så mycket att "The Old Euxine Lake" gav vatten ifrån sig till de ännu låga världshaven.
- Nu är världshaven och det återfyllda bäckenet (Svarta havet) i balans igen.

Syndafloden

- **Svarta Jordan runt Svarta Havet**
- **Fyra oberoende beskrivningar av syndafloden**

Syndafloden

Syndafloeden

Under åren efter istidens slut lärde sig flyktingarna från de farliga områdena runt Victoriasjön att bruka den enorma kustremsan i botten av "the Old Euxinic Lake". Man lärde sig att odla spannmål och förbättra dess sorter.

I Europa bildades stora sötvattensjöar med avrinning västerut. Genom det nuvarande Tyskland gick km-breda diken som tog smältvatten från Polen till Oder. Dessa diken syns än idag.

Svarta Havet var fortfarande avspärrat från Medelhavet av den trånga fåran Dardanellerna, den grunda Marmarasjön och av den grunda fåran Bosporen. Den var grund med undantag av vid dess slut med en förhöjning vilken kallas Bosporen. Nu, 5 500 BC, började vattnet att äta sig igenom detta hinder. På dess östra sida bildades ett enormt vattenfall som började fylla den tomma sänkan "Svarta Havet". Man uppskattar det primära inflödet till 40 km³ per dygn.

Svarta Havet matas med sötvatten från och genom tyngre saltvatten västerifrån. Detta flöde är 360 km³ per år med en salthalt av 3,5 %. Sötvattenflödet är 176 km³ per år. Skillnaden mellan flödessiffrorna utjämnas genom förångningen av det lättare sötvattnet från ytan.

Djupvattnet i Svarta Havet innehåller mycket salt och även svavelföreningar och är därför utan allt liv. Därför finns inga trämaskar och ruttnelsebakterier. Organisk material ruttnar inte och således finns skepp från romartiden bevarade.

Vad sker med saltanrikningen? Ingen vet!

Syndafloden

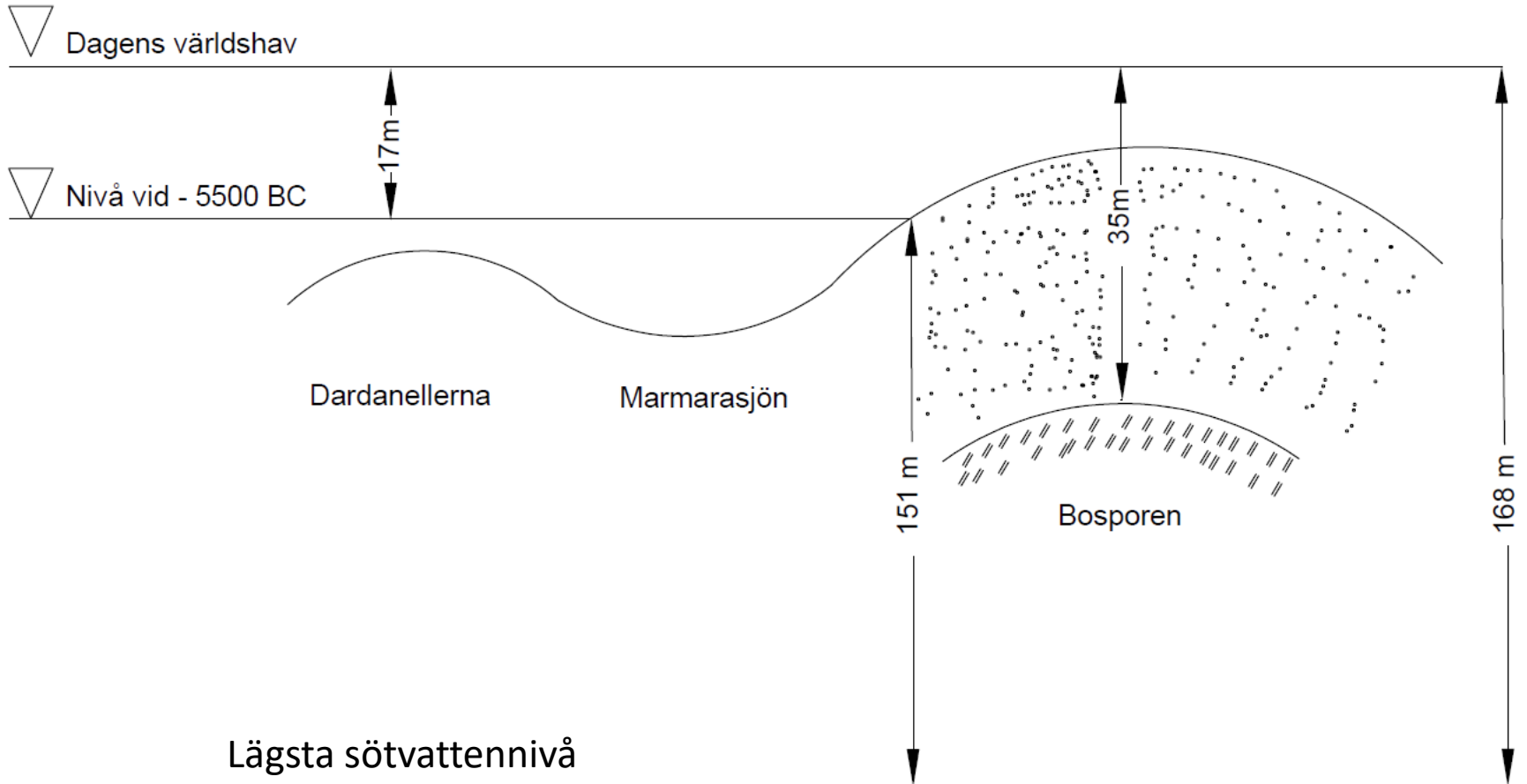
Bevis för återfyllning av Svarta Havet

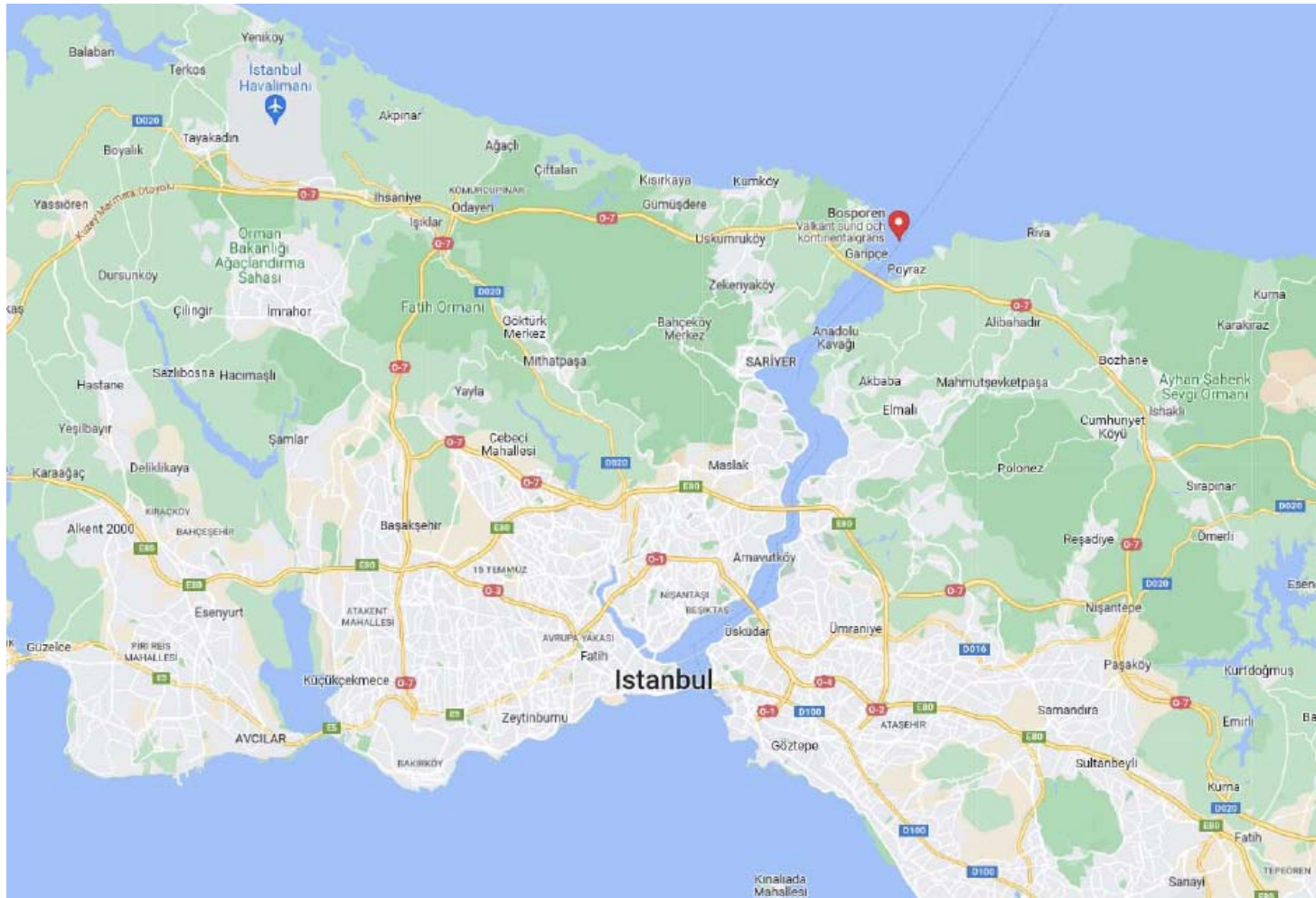
- Den kristna Bibeln (Gamla Testamentet) ”Syndafloden”
- Gilgamesh-eposet, hittat i Niniveh i norra Kurdistan (nära Mosul) skrivet (ristat) på lertavlor i kilskrift på språket Akkadiska (semitiskt språk)
- Rig-Vedalegenden, skrivet i sanskrit upptäckt av William Jones i Calcutta 1800
- Behistum-Rock. Detta är en klippa vid staden Kermanshah, skriven på 3 språk med i sten inhuggen kilskrift och år 1833 tolkat av Henry Rawlinson. Språken är babyloniska, elamit och zenol (gammal persiska)
- Dessa dokument stämmer överens med varandra

Bosporen år 5500 BC

← 176 km³/år sötvatten

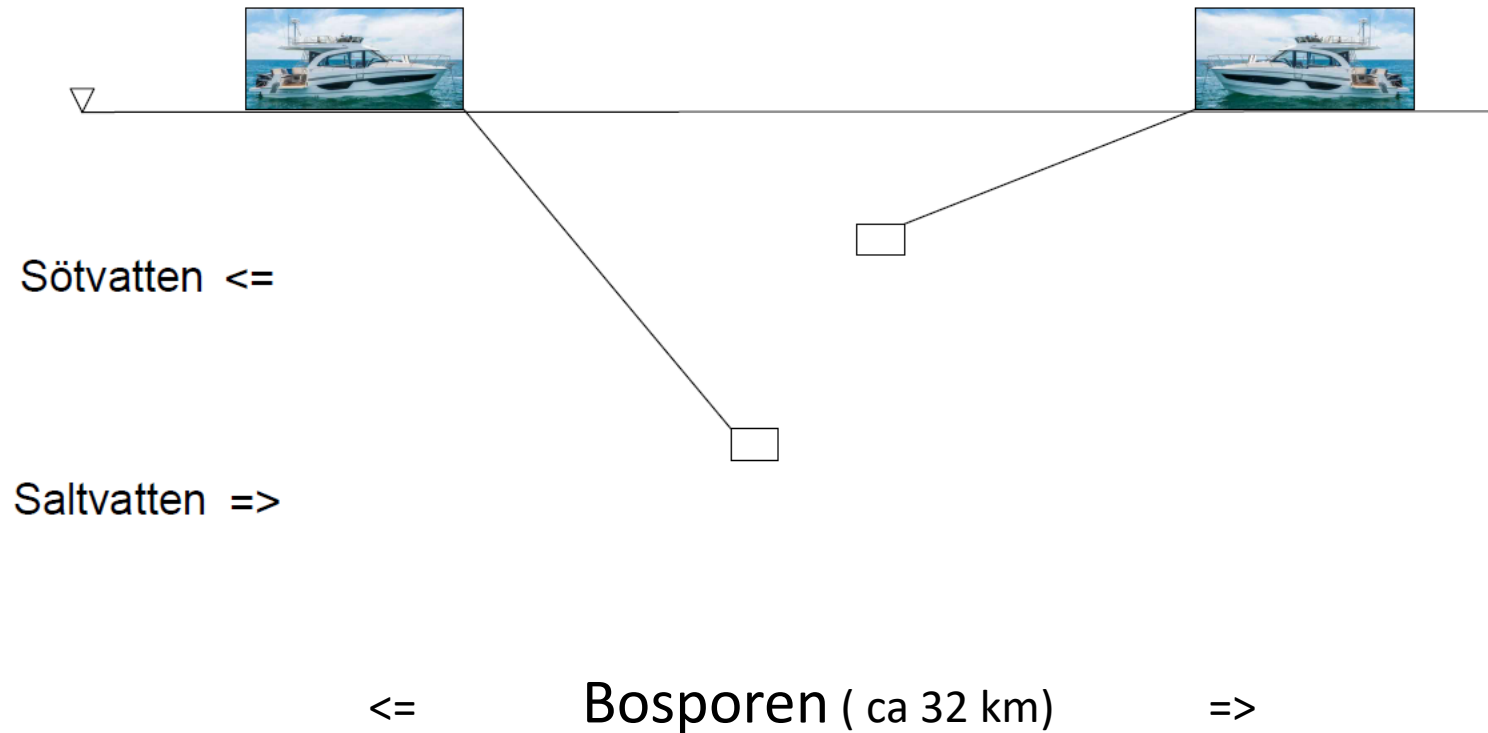
→ 360 km³/år saltvatten 3,5 % salt

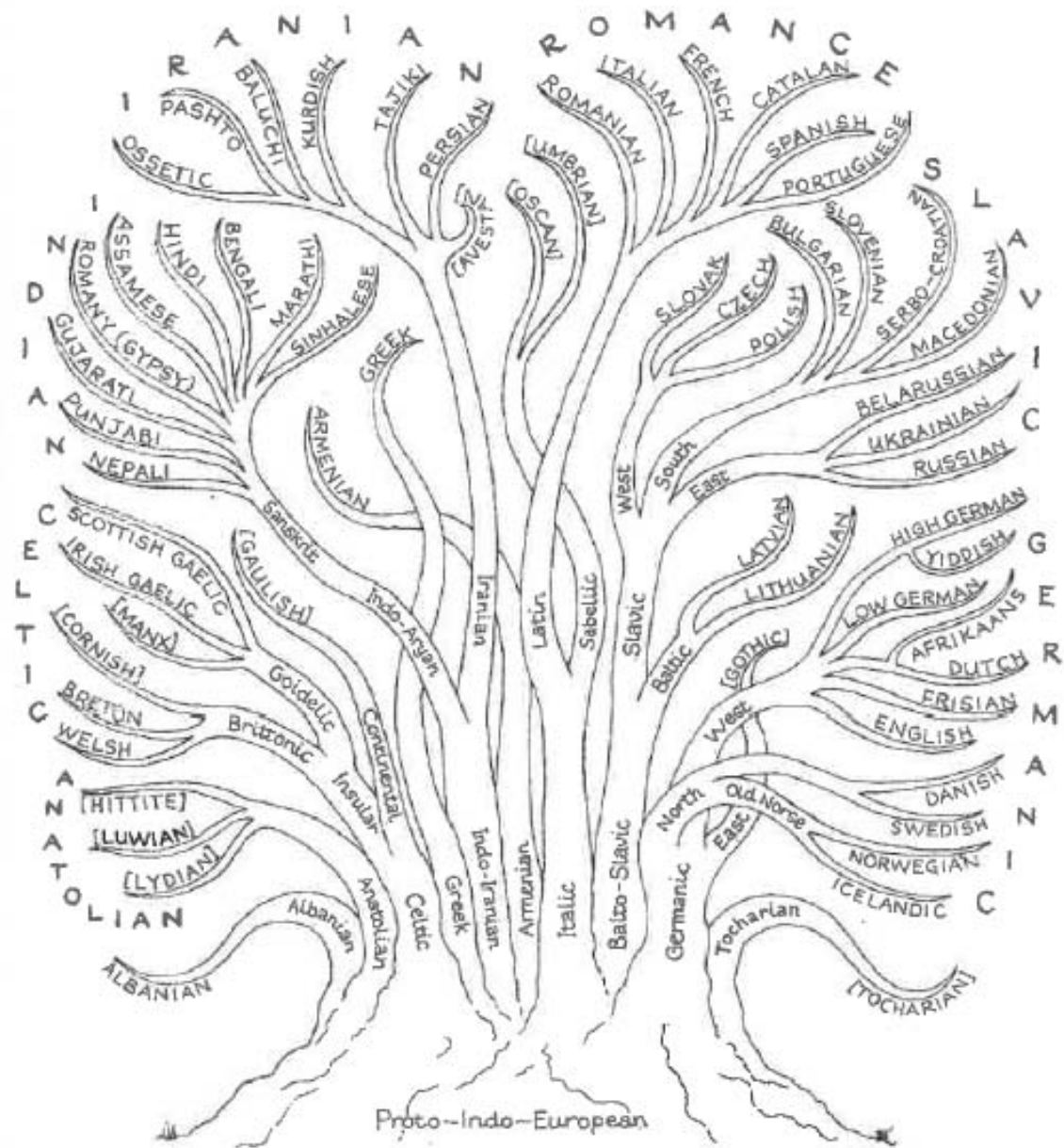

Svarta Havet

Energisnåla båttransporter

Family tree of the Indo-European languages

Den Gotiska gåtan

Goterna var ett av de germanska folken, vilka tillsammans med keltiska och slaviska folk tillhörde indoeuropéerna. Efter fördrivningen genom vatteninbrottet in i Svarta Havsbäckenet vistades de i området vid dess norra strand, på Balkan, längs nedre Donau och vid mynningen av Weichsel (Wisla) nära Gdansk i Polen.

De ska ha varit i Sverige tidigt men detta är inte belagt.

Under 100 – 300 AD vet vi inget om goterna. De delade dock upp sig i Visigoter av Balthi och Ostrogoter av Amali.

Efter 300 AD finns Visigoterna vid Nedre Donau där de kristnades till arianska tron av Wulfila, men blev förföljda av hunnerna och flyttade under romerskt beskydd till Nis (Serbien). Wulfila uppfann skrift för goterna och översatte bibeln till gotiska. Den heter Silverbibeln och finns i Uppsala.

Den Gotiska gåtan

Silverbibeln köptes av en konstitresserad furste som hade den inlåst tillsammans med andra värdefulla föremål i sin källare i Prag. Vid slutet av 30-åriga kriget drog år 1648 en svensk arméenheter ut på rövarstråt på sin väg hem till Sverige. Man lyckades ta sig innanför Prags murar för att erövra värdesaker och då även Silverbibeln. Befälhavaren överlämnade sedan bibeln till Drottning Kristina och därför återfinns den i universitetsbiblioteket.

Hunnerna anföll folken i Donaurummet år 375 AD vilket ledde till den tredje folkvandringen

Visigoterna drog till Rom, anföll och plundrade staden 410 AD. Sedan drog de vidare till Gallien (Frankrike) och var där 418 AD. En allians av Visigoter och Romare stoppade år 451 vid slaget på de Katalauniska Fälten (vid Troyes ca 130 km öster om Paris) de framryckande hunnerna under Attila. Han dog rätt kort därefter.